

בתי המשפט

א 027574/04		בית משפט השלום תל אביב-יפו	
28/02/2006	תאריך:	כב' השופטת חנה ינון	בפני:

בעניין: 1. דביר שלום

2. אורלי דביר

על ידי עו"ד קובי רוזנברג התובעים

נגד

עו"ד נוימן מאיר

על ידי עו"ד אורי מזור הנתבע

כתבי-טענות: סיכומים מטעם התובעים, עו"ד קובי רוזנברג

כתבי-טענות: כתב תביעה, עו"ד קובי רוזנברג

מיני-רציו:

* עורכי דין – אחריות מקצועית – בנזיקין

תובענה על סך של 337,319 ₪ אשר הגישו התובעים כנגד הנתבע, עורך דין במקצועו, בטענה לרשלנות מקצועית בטיפולו בעניינם הנוגע לרכישת דירה.

התביעה נדחתה:

התובעים התקשרו עם מתווך לעניין רכישת דירה בבני ברק. המתווך הפנה את התובעים לדירות, ביניהן הדירה נשוא הדיון. הדירה נשאה חן מלפני התובעים - והללו פנו אל המתווך אשר התקשר למר איתמר זנדר, אשר הציג עצמו בפני המתווך כבעליה של הדירה. בפגישה אצל המתווך, מסר מר זנדר לתובעים נסח מלשכת רישום המקרקעין מחודש מרס 2003 המתייחס לדירה. לאחר קיום משא ומתן הסכים המוכר למכור הדירה בסכום של 170,000 דולר. המתווך הפנה את הצדדים לנתבע, אשר היה מוכר לו כמי שעוסק בעסקות נדל"ן באזור בני ברק. התובעים שילמו למר זנדר מקדמה על סך של 13,500 ₪. התובעים והמוכר התייצבו בפני הנתבע וחתמו על הסכם מכר הדירה ביום 7.4.03. ביום 14.4.03 פעל הנתבע לרישום הערת אזהרה לטובת התובעים בספרי לשכת רישום המקרקעין. בסך הכל מסרו התובעים ביד מר זנדר 3 שיקים שסכומם הכולל 156,000 ₪. עוד שילם אחיו של התובע סך של 12,000 דולר במזומנים. יתרת התשלום בסך של 110,000 דולר היתה אמורה להיות משולמת באמצעות דמי משכנתא שהתכוונו התובעים ליטול.

לצורך הטיפול במסמכי המשכנתא פנו התובעים למר זנדר - אך זה לא ענה לכל הפניות הטלפוניות. התובע בדק שוב את הדירה - וגילה כי המפתח אשר בידיו שהושאר לו ע"י המתווך אינו מתאים לדלת הדירה - וכי מנעול הדירה הוחלף. לתובעים נתחוויר כי נפלו קורבן למעשה רמאות. בעליה הרשומים האמיתיים של הדירה פנו בעניין זה למשטרת ישראל בתלונה. עם העלמות המוכר, הפסידו התובעים הסכום ששלמו לידיו. בעלי הדירה דרשו במפגיע מחיקת הערת האזהרה, ואכן, בנסיבות העניין, נמחקה הערת האזהרה.

התובעים גורסים כי הנתבע התרשל בתפקידו בבדיקת תעודת הזהות של המוכר מר זנדר בכך שלא בדק, השווה ווידא תכנה ופרטיה כיאות בהתייחס למוכר שהתייצב בפניו. ביהמ"ש סבור, כי אף שאכן קיים הבדל ניכר בגיל הנוכח בתעודת הזהות לבין הגיל הנחזה של המוכר - דרישה מופרזת וקשה היא מציבור עורכי הדין לעמוד על גילו המדויק של המזדהה בפניהם על פי תעודת זהות והשוואתה לפניו של המזדהה. הנתבע זיהה נכונה את פני המתחזה כפני האדם המצולם בתמונה - אולם, לא שת ליבו להפרש הגילאים המתבקש - דבר המהווה דרישה למעלה מן הסביר בנסיבות דנן. על כן, אין לראות בטעם זה בסיס לעילת הרשלנות. התובעים טוענים כי הנתבע התרשל אף בזיהוי תאריך הלידה העברי של המוכר. נראה הוא כי ברגיל עובדים ופועלים בעלי מירב המקצועות ע"פ התאריך הלועזי ואין איש מהם שת ליבו בתשומת לב של ממש לתאריך העברי החל כשהמדובר בזיקה לעבודת היומיום, להבדיל, למשל, מהזיקה לבירור חגי ישראל ומועדיו. אשר על כן, אין לומר כי הנתבע התרשל בבדיקה של גילוי התאריך העברי התואם את התאריך הלועזי אשר הוצג בתעודת הזהות, וייתכן כי השנה העברית צוינה נכונה, בקירוב, דבר שלא היה בו להתריע על פגם בולט לעין של ממש בציון התאריך העברי. עוד טוענים התובעים, כי מקום הלידה של המוכר המצוין בתעודת הזהות הינו ישראל, בעוד שמר זנדר דיבר, ע"פ העדויות, במבטא דרום אמריקאי. נראה הוא, כי מבטאו של אדם אינו מעיד, ברוב המקרים, על מקום הולדתו, שכן יכול אדם להיוולד בישראל ולהיות בעל מבטא זר פלוני ע"פ שיוכו המשפחתי. אין להטיל על עורך הדין חובה של זיהוי משני ע"פ תעודת מזהה נוספת - רק בשל היותו של אדם בעל מבטא זר, שכן זוהי חובה מוגברת החורגת מיכולתו של עורך הדין הסביר. לפיכך, לא ניתן לראות בעניין המבטא הזר כשל או רשלנות של עורך הדין בזיהוי נאות של המוכר. טענה נוספת היא לענין חתימת המוכר בלועזית. המוכר חתם על הסכם המכר בראשי תיבות בעברית - ואולם בעמוד האחרון חתם שמו בחתימה מלאה בלועזית. אף בטופס המש"ח חתם ראשי תיבות בעברית - בעוד שבמקום החתימה המלאה חתם בלועזית - ואף על יפוי הכח הבלתי חוזר שמסר לנתבע חתם שמו בלועזית. אכן עולה תמיהה כלשהי מן החתימה בלועזית - שעה שראשי התיבות הן בעברית והמדובר, כביכול, בליד הארץ, אולם בפרקטיקה ובחיי היומיום אין זה חזיון נדיר שהבריות חותמים בשפה הלועזית מסיבות רבות ומגוונות כגון שהייה ארוכה בחוץ לארץ, לימודים בחוץ לארץ או משפחת מוצא. על כן, אין לראות רשלנות במעשי הנתבע לענין זה.

התובעים טוענים כי הנתבע התרשל בבירור מהות זכותו של המוכר. ביהמ"ש סבור, כי שעה שנסח הרישום מלשכת רישום המקרקעין העיד על בעלות האדם המתחזה ועל העדר העברות קודמות המעלות השאלה המשפטית דנן, אין לדרוש מעורך הדין בדיקה נוספת מעבר לרישום בנסח זה.

סיכומו של דבר, אף שמדובר במקרה עצוב ומצער, אין לראות במעשי הנתבע בטיפולו בעניין דנא משום מעשים הנגועים בעילת הרשלנות המקצועית.

פסק דין

1. זוהי תובענה על סך של 337,319 ₪ אשר הגישו התובעים כנגד הנתבע, עורך דין במקצועו, בטענה לרשלנות מקצועית בטיפולו בעניינם הנוגע לרכישת דירה.

רקע עובדתי

2. התובעים הינם בני זוג, תושבי אופקים, אשר ביקשו להעתיק מקום מגוריהם לבני ברק.

3. הנתבע הינו עורך-דין במקצועו.

4. התובעים התקשרו עם המתווך מר יואל דובינקי בחודש מרס 2003 לעניין רכישת דירה.

(להלן: "המתווך").

5. המתווך הפנה את התובעים לדירות, ביניהן דירה ברחוב יחזקאל מס' 5 בבני-ברק, נשוא הדיון אשר בפנינו.

(להלן: "הדירה").

6. הורי התובעים ביקרו בדירה, באמצעות המתווך, וזה הראה להם אותה.

7. מחירה המוצע עמד על סך של 178,000 דולר - ולהמלצת המתווך נחשבה הדירה כ"מציאה".
8. הורי התובעים התרשמו באופן חיובי מן הדירה - ולפיכך באו התובעים אף הם לבדקה, באמצעות מפתח שמסר להם המתווך.
9. הדירה נשאה חן מלפני התובעים - והללו פנו אל המתווך אשר התקשר למר איתמר זנדר, אשר הציג עצמו בפני המתווך כבעליה של הדירה.
(להלן: "מר זנדר").
10. בפגישה אצל המתווך, מסר מר זנדר לתובעים נסח מלשכת רישום המקרקעין מחודש מרס 2003 המתייחס לדירה.
11. לאחר קיום משא ומתן הסכים המוכר למכור הדירה בסכום של 170,000 דולר.
12. המוכר סיפר לתובעים כי הדירה אשר היתה ריקה הושכרה בעבר וכי השוכרים ברחו לחוץ לארץ מאז מלחמת המפרץ.
13. כן ציין כי זקוק היה לכסף בדחיפות מאחר שבנה וילה בנתניה.
14. המתווך הפנה את הצדדים לנתבע, עו"ד מאיר נוימן, אשר היה מוכר לו כמי שעוסק בעסקות נדל"ן באזור בני ברק.

15. התובעים שילמו מקדמה למר זנדר על סך של 13,500 ₪ - אשר שווה ערך היה לסכום של 3,000 דולר.
16. התובעים והמוכר התייצבו בפני הנתבע וחתמו על הסכם מכר הדירה ביום 7.4.03.
17. הנתבע גבה מן התובעים שכר טרחה והוצאות בסך של 1,839 ₪.
18. ביום 14.4.03 פעל הנתבע לרישום הערת אזהרה לטובת התובעים בספרי לשכת רישום המקרקעין.
19. התובעים שילמו למר זנדר בשיק, בסניף הבנק בו ניהל התובע באופקים חשבוננו, בסך של 50,000 ₪ אשר נפדה במזומנים לידי מר זנדר, אליו התלווה חבר, לאחר שזה טען כי הינו חב כספים לקבלן שבונה ביתו בנתניה, ולאחר שהתובע "לא חשד בכלום".
20. בסך הכל מסרו התובעים ביד מר זנדר שלושה שיקים כדלקמן:
- א. שיק ע"ס 52,000 ₪ שזמן פרעונו 15.4.03 - לפקודת המוכר.
 - ב. שיק ע"ס 52,000 ₪ שזמן פרעונו 16.4.03 - לפקודת המוכר.
 - ג. שיק ע"ס 52,000 ₪ שזמן פרעונו 25.4.03 - לפקודת מר ארתור פופוב.
21. עוד שילם אחיו של התובע, בביתו של האחרון, סך של 12,000 דולר במזומנים להשלמת הסכום של 57,000 דולר אשר נקבע כ"תשלום השני" לאחר רישום הערת האזהרה - סכום אשר שולם כולו בפועל לידי המוכר הנוכל, לאחר שאף האח לא חשד בכלום.

22. יתרת התשלום בסך של 110,000 דולר היתה אמורה להיות משולמת באמצעות דמי משכנתא שהתכוונו התובעים ליטול.
23. לצורך הטיפול במסמכי המשכנתא פנו התובעים למר זנדר - אך זה לא ענה לכל הפניות הטלפוניות.
24. התובעים פנו לנתבע - וזה סבר כי המוכר נסע לחוץ לארץ.
25. התובע בדק שוב את הדירה - וגילה כי המפתח אשר בידיו שהושאר לו ע"י המתווך אינו מתאים לדלת הדירה - וכי מנעול הדירה הוחלף.
26. בפנייה לשכנים, הופנה טלפונית לבעלי הדירה ובשיחה עם אלה התכחשו הללו לעסקת המכירה ועמדו על כך שלא מכרו דירתם לאיש.
27. בשלב זה נתחוויר לתובעים כי נפלו קורבן למעשה רמאות של פלוני המתחזה להיות מר זנדר אשר שילשל כל התמורה שנתקבלה דאז לכיסו ונעלם.
28. בעליה הרשומים האמיתיים של הדירה פנו בעניין זה למשטרת ישראל בתלונה.
29. עם העלמות המוכר, הפסידו התובעים הסכום ששלמו לידיו.
30. בעלי הדירה דרשו במפגיע מחיקת הערת האזהרה, ואכן, בנסיבות העניין, נמחקה הערת האזהרה.

הרשלנות המיוחסת לנתבע

31. התובעים גורסים בתצהירם ת/1 ובסיכומי בא-כוחם כי הנתבע התרשל בתפקידו בבדיקת תעודת הזהות של המוכר מר זנדר בכך שלא בדק, השווה ווידא תכנה ופרטיה כיאות בהתייחס למוכר שהתייצב בפניו.

32. בא כח התובעים פירט מעשי הרשלנות המיוחסת לנתבע באלו הדברים :

בירור גילו של הנתבע

33. מר זנדר נחזה להיות כבן 40-45 שנים, כעדות המתווך מר יואל דובינקי - או כבן 30-35 כעדות הנתבע, בעוד שתאריך הלידה בתעודה צויין יום 21.10.73.

משמע, ביום העיסקה, בתאריך 7.4.03, היה אמור המוכר להיות כבן 29 וחצי, צעיר מגילו של המתחזה.

34. הנתבע העיד כי על פי התמונה שצורפה לתעודת הזהות היה המוכר דומה לה ביותר.

להלן דברי עדותו של הנתבע בעניין זה :

ש. האם התמונה שהצגתי לך זה האיש?

ת. כן.

- ש. האם האדם שהיה לפני היה אולי קצת יותר מבוגר?
 ת. נראה לי שלא.
 ש. אני רוצה לדעת האם הוא נראה לך יותר מבוגר מהתמונה?
 ת. נראה לי שהוא היה מאוד מאוד דומה לתמונה".

(ראה : פרוטוקול עמ' 12 שורות 18-23).

35. העד המתווך מר יואל דובינקי העיד בעניין זה בתצהירו נ/2 כי חזות המוכר תאמה את התמונה אשר בתעודה.

בחקירתו הנגדית העיד הוא כדלהלן :

- "ש. אתה יכול לתאר לי את המוכר במראהו? הוא היה שמן למדי עם מבטא זר?
 ת. הוא חבש כיפה קטנה סרוגה. הוא לא נחשב מן הרזים, לגבי המבטא - שאלתי אותו על כך והוא אמר לי שהוא מדרום אמריקה, אם אני זוכר טוב.
 ש. האם הוא נראה כמי שאני מראה לך כעת בצילום תה"ז - נספח 6 לתיק המוצגים?
 ת. זה אכן הוא.
 ש. בן כמה הוא נראה לך?
 ת. משהו סביב גיל ה - 40".

(ראה : פרוטוקול עמ' 22 שורות 9-16).

36. בא התובעים גורס בסיכומיו לעניין זה כדלהלן :

"...די בכך בלבד שהנתבע היה עומד על כך שהאדם שניצב בפניו נחזה להיות - גם לשיטתו שלו - מבוגר מהאדם שתמונתו הוצגה לו בתעודת הזהות, והיה מבקש תעודה מזהה נוספת, יכול להיות שבדרישה פשוטה זו היתה נמנעת התרמית ועולמם של התובעים לא היה חרב עליהם".

(ההדגשה לא במקור - ח.י.).

37. סבורתני, כי אף שאכן קיים הבדל ניכר בגיל הנזכר בתעודת הזהות לבין הגיל הנחזה של המוכר - דרישה מופרזת וקשה היא מציבור עורכי הדין לעמוד על גילו המדויק של המזדהה בפניהם על פי תעודת זהות והשוואתה לפניו של המזדהה.

הנתבע זיהה נכונה את פני המתחזה כפני האדם המצולם בתמונה - אולם, לא שת ליבו להפרש הגילאים המתבקש - דבר המהווה דרישה למעלה מן הסביר בנסיבות דנן.

על כן, אין לראות בטעם זה בסיס לעילת הרשלנות.

הנתבע התרשל בזיהוי תאריך הלידה העברי של המוכר

38. טוען בא כח התובעים בסיכומיו כי תאריך לידתו הלועזי של המוכר נרשם בתעודת הזהות כיום 21.10.73 ותאריך הלידה העברי נרשם כיום י"ז באב תשל"ג.

ברם, בהתאם ללוח השנה התאריך העברי הנכון הינו כ"ה בתשרי תשל"ד.

39. לעניין זה העיד הנתבע כדלקמן :

"ש. אתה אדם דתי, התאריך הוא תאריך עברי, ואתה מנהל את סדר יומך לפי סדר יומן עברי ?
ת. אני נותן לזה קדימות. אבל לא בהכרח. משהו כמו י"ז באדר".

(ראה : פרוטוקול עמ' 16 שורות 5-7).

40. נראה הוא כי ברגיל עובדים ופועלים בעלי מירב המקצועות על פי התאריך הלועזי ואין איש מהם שת ליבו בתשומת לב של ממש לתאריך העברי החל כשהמדובר בזיקה לעבודת היומיום, להבדיל, למשל, מהזיקה לבירור חגי ישראל ומועדיו.

41. אשר על כן, אין לומר כי הנתבע התרשל בבדיקה של גילוי התאריך העברי התואם את התאריך הלועזי אשר הוצג בתעודת הזהות, ויאמר כי השנה העברית צויינה נכונה, בקירוב, דבר שלא היה בו להתריע על פגם בולט לעין של ממש בציון התאריך העברי.

ראה לעניין זה דברים דומים במהותם בפסק הדין אבידן אברהם (תובעים ונתבעים שכנגד) ואח' נ' אבידל אלי (נתבע ונתבע שכנגד)
ואח' תק-מח 2005(2), 7676, עמ' 5687 כדלהלן :

"...סבורתני כי במצב דברים זה הבדיקה שביצע הנתבע 3 הייתה במתחם הסבירות. כאשר הוא בחן וראה כי הנתונים האישיים של האדם הניצב מולו לצורך חתימה זהים בשני המסמכים הוא לא ראה צורך לבחון את תעודת הזהות לפרטיה עד כדי עריכת השוואה בין תאריך עברי ללועזי."

בירור מקום לידתו של המוכר

42. גורס בא-כח התובעים כי מקום הלידה של המוכר המצוין בתעודת הזהות הינו ישראל, בעוד שמר זנדר דיבר, על פי העדויות, במבטא זר, קרי, במבטא דרום אמריקאי.

43. התובע העיד לעניין זה כדלהלן:

"ש. הנני מפנה לסעיף 9 לתצהירך - אתה מתאר אותו כאדם מלא גוף, נמוך קומה כבן 45 ומעלה, ובעל מבטא זר?
באיזה מבטא דיבר?
ת. במבטא דרום אמריקאי.
ש. המבטא שלי זר לך?
ת. יש דברים שקל לזהות אותם. את המבטא שלך קשה לי לזהות. המבטא של הנוכל היה מבטא דרום אמריקאי כבד. לא ראיתי בכך פסול".

(ראה : פרוטוקול עמ' 7 שורות 3-8).

44. אף המתווך ציין כי המוכר אמר לו כי הינו מדרום אמריקה :

"ת. הוא חבש כיפה קטנה סרוגה, הוא לא נחשב מן הרזים, לגבי המבטא - שאלתי אותו על כך והוא אמר לי שהוא מדרום אמריקה, אם אני זוכר טוב".

(ראה : פרוטוקול עמ' 22 שורות 10-11).

45. הנתבע השיב לשאלה בעניין זה בחקירתו הנגדית כדלהלן :

**"ש. בתעודת הזהות נרשם שנולד בישראל?
ת. איני יכול לבדוק דברים אלה.
ש. האם זה לא עניין שראוי להתעכב עליו ולבדוק אותו?
ת. לא אמרתי שאדם זה נראה לי אדם שמדבר בעברית עילגת, אלא אמרתי שנראה שאדם זה לא נולד בארץ. לא חשבתי ואף פעם לא חשבתי לבדוק את מקום לידתו, כאשר יש תעודה עם תמונה עם גיל."**

(ראה : פרוטוקול עמ' 12 שורות 6-11).

46. נראה הוא, כי מבטאו של אדם אינו מעיד, ברוב המקרים, על מקום הולדתו, שכן יכול אדם להיוולד בישראל ולהיות בעל מבטא זר פלוני על פי שיוכו המשפחתי.

47. לטעמי, אין להטיל על עורך הדין חובה של זיהוי משני על פי תעודת מזהה נוספת - רק בשל היותו של אדם בעל מבטא זר, שכן זוהי חובה מוגברת החורגת מיכולתו של עורך הדין הסביר.

לפיכך, לא ניתן לראות בעניין המבטא הזר כשל או רשלנות של עורך הדין בזיהוי נאות של המוכר.

התרשלות בבדיקת חתימת המוכר בלועזית

48. המוכר חתם על הסכם המכר בראשי תיבות בעברית - ואולם בעמוד האחרון חתם שמו בחתימה מלאה בלועזית.

49. אף בטופס המש"ח חתם ראשי תיבות בעברית - בעוד שבמקום החתימה המלאה חתם בלועזית - ואף על יפוי הכח הבלתי חוזר שמסר לנתבע חתם שמו בלועזית.

50. נראה לי כי אכן עולה תמיהה כלשהי מן החתימה בלועזית – שעה שראשי התיבות הן בעברית והמדובר, כביכול, ביליד הארץ, אולם בפרקטיקה ובחיי היומיום אין זה חזיון נדיר שהבריות חותמים בשפה הלועזית מסיבות רבות ומגוונות כגון שהייה ארוכה בחוץ לארץ, לימודים בחוץ לארץ או משפחת מוצא.

על כן, לא ראיתי רשלנות במעשי הנתבע לעניין זה.

התרשלות בבירור מהות זכותו של המוכר

51. המוכר סיפר למתווך כי קיבל את הדירה בירושה מסבתו והנתבע העיד כי שאל את התובע כל השאלות הנדרשות לצרכי תשלום מס שבת.

עיון בנסח הרישום מלמד כי המוכר רכש את הדירה ביום 26.4.95 - ועובדה זו נרשמה בטופס האמור בהתבסס, כפי הנראה, על נסח הרישום בלוד.

52. להלן עדות הנתבע בעניין זה בחקירתו הנגדית:

"ש. האם שאלת את המוכר מהיכן קיבל את הדירה?

ת. השאלה מתי ואיך קנה או קיבל המוכר את הדירה

היא רלוונטית רק אם היא נמכרת בתוך 4 שנים לדירה

הנוכחית. אם חלפו 4 שנים, אין צורך לשאול את השאלה

הזאת.

ש. כלומר, לא שאלת אותו ?

ת. לא צריך לשאול. אני חושב שלא שאלתי."

(ראה : פרוטוקול עמ' 15 שורות 4-9).

53. סבורתני, כי שאלת "ההיסטוריה" של זכויות הבעלים עולה רק בהקשר להעברת זכויות נוספות בפרק זמן של ארבע שנים. במקרה שבפנינו, לא היתה העברה כלשהי של זכויות בדירה אחרת בתוך ארבע

שנים טרם העסקה דנא - ועל כן קובע נסח הרישום שבדק הנתבע אשר ממנו לא נשתמעה כל בעיה מעין זו.

54. בנסיבות דומות, בהן לא עלה חשד לזיוף, נקבע בת"א (תל-אביב-יפו) 10620/01 יוסף יחזקאל ואח' נ' שופרסל בע"מ (יוניברס קלאב) תק- מח 2004 (1), 3445, עמ' 3448, כדלקמן:

"עו"ד סביר, כאשר הוא מקבל שטר לביצוע, שנחזה על פניו להיות תקין, והבנק מסרב לכבדו לא בשל חוסר תקינותו, אלא בשל חוסר כיסוי מספיק לשיק, לא צריך לחקור ולדרוש מעבר לכך בדבר תקינותו של השיק. עו"ד איננו ולא מתיימר להיות מומחה לענייני שטרות, הוא מומחה לענייני גביית שטרות, ואם קיים חשד לזיוף, הבנק הוא בדור"כ זה שמתריע על כך. לפיכך, חוסר בדיקה זה אינו עולה בגדר התרשלות, כטענת התובעים."

ובענייננו, שעה שנסח הרישום מלשכת רישום המקרקעין העיד על בעלות האדם המתחזה ועל העדר העברות קודמות המעלות השאלה המשפטית דן, אין לדרוש מעורך הדין בדיקה נוספת מעבר לרישום בנסח זה.

54. סיכומו של דבר, אף שמקרה עצוב ומצער בפנינו, לא ראיתי במעשי הנתבע בטיפולו בעניין דנא משום מעשים הנגועים בעילת הרשלנות המקצועית.

עוד אוסיף, כי ייתכן שפועלם של התובעים עצמם נגוע ברשלנות לאור העובדה שמיהרו והמירו שיק התשלום במזומנים, בסכום גבוה לכל הדעות, ומסרו כסף זה לידיהם של המוכר המתחזה, לבקשת האחרון, דבר האומר "דרשני" לכשעצמו.

לפיכך, דוחה אנכי התובענה.

התובעים ישאו, ביחד ולחוד, בהוצאות הנתבע בסך של 7,000 ₪ בתוספת הפרשי הצמדה וריבית כחוק מהיום ועד התשלום המלא בפועל.

ניתן בהעדר הצדדים, היום – 28.2.2006.

המזכירות תשלח העתק פסק הדין לב"כ הצדדים בדואר רשום.

חנה ינון 54678313-27574/04

חנה ינון, שופטת

קלדנית: תמי

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה